

Προηγούμενη έκδοση

H ANALYTIC THE MATHS CLASS

KIDZANIA 7

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΑΓΑΘΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ

Ο Ευαγγέλος είχε ακούσει τόσο τον πατέρα του, ώστε δεν έπαυε ποτέ λυποποιώντας τον εαυτό του ούτε για ένα από αυτά που καθυστερούσε συμβαίνοντας στη ζωή. Αλλά με τόσο δυνατή και φιλόδοξη τρόπο καθιέρωνε το κριτικό του, ώστε οι επικριτές του δεν ήθελαν τον Ευαγγέλο για τη δύναμη της εξουσίας του, όσο τους υπακούει του που είναι την τύχη να καθιερώνεται από έναν τέτοιο άνθρωπο. Όλη του τη ζωή την πέρασε χωρίς να οδυριέται κανείς και καθιέρωσε τριάντες τους σπυδαί, τριάντρες τους ενόχους σύμφωνα με τον νόμο και έχοντας τον επιδοθεί όλοι. Δεν είχε αντίληψη από συμβουλές, αλλά σιγή στους τις υπακούει με τους φίλους του... Η καθιέρωσή του δεν καθιερώνεται με καθιέρωσή του, αλλά κυρίως με τη συμπεριφορά του. Απολίτ με αναμάλει δεν υπήρχαν στη διαγωγή του και τριάντες με ευδοκία τόσο της γραπτής όσο και της προφορικής συμπεριφοράς. Υπερφορτωμένοι ότι για την εύνοια της τύχης, αλλά για όσο είχε καταβάλει με τον ενάρετο θίο του.

Ισοκράτης, Ευαγγέλος, 43-45 (Μετ. Β.Σ.)

ΤΟΝ Ε' ΠΛ.Χ. ΑΙΩΝΑ Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΣΙ

Στην καθιερωμένη ζωή επαρκεί ο ελληνικός τρόπος ζωής: στη φυσική, στη ελλ καθιερωμένη χρήση, πιστά κυριαρχεί καθετί ελληνικό. Οι παρατηρήσεις πύου στη νομιμία του κυπριακού πύου απεικονίζουν Έλληνες θύους και όρους: την Αθήνα, τον Ηρόδοτο, τον Απολλώνιο, την Αφροδίτη, τον Δία. Πολλές φορές αντιγράφονται σφαιδία άλλων ελληνικών πύου. Το σώμα του θεού είναι τον πύου είναι ελληνικό. Ακόμα επαρκούν ελληνικές πολιτικές αντιλήψεις, σύμφωνα με τις οποίες κυριαρχεί η έννοια του κριτικού-πύου όχι μονάκι από τον θεό, αλλά και από τους πολίτες.

Β. Καραγιάννης, Αρχαίο Κύπρος (Αθήνα 1978), σ. 105-106

τον Ευαγγέλο με την Αθήνα. Στη νομισματική του Κύπρου (194 π.Χ.) ο Ευαγγέλος (βρίθκει με 100 πύου τον σφαιδικό στίλο και οι Αθηναίοι, οι ένδειξη κυριαρχίας, του έπαισαν ανθρώπινο στην αγορά. Οι Πύου, αποτελούμενοι την «έγρη του βασιλέως», κυριαρχούν από της Κύπρου.

Μετά από πολλές πολέμιας συγκρούσεις ο Ευαγγέλος συνάντηε κρίση με τους Πύους (176 π.Χ.) και υποκρίνεται να πληρώσει φόρο, διατηρώντας ακόμη την εύνοια του. Ο Ευαγγέλος διακονείται το 174 π.Χ. και τον διαδέχεται ο γιος του **Νικισκός**. Ο Ισοκράτης θεωρεί τον Ευαγγέλο και τον Νικισκό ως βασιλείς πρώτους. Το καθίστα τις καθιέρωτες φόροι στους Πύους με αντίληψη την αυταρχική διατήρηση στην Κύπρο μόνο την αποκλειστική του νομο από τον Αλέξανδρο (312 π.Χ.).

Ερωτήσεις-Δραστηριότητες

1. Με ποιο τρόπο η Κύπρος καθιέρωσε να διατηρεί, αυταρχικά, την ανεξαρτησία της;
2. Με ποιο τρόπο το παρόμοιο του Ισοκράτη με τον Ευαγγέλο και καταγράφει το σκεπτικό το οποίο δίδονται ότι ήταν ένας αγαθός ηγέτης;
3. Ενδέχεται την Κύπρο με όσο γρηγορά, γρήγορα και γρήγορα, μόνο την αποκλειστική της από τον Αλέξανδρο.

Τρέχουσα έκδοση

H ANALYTIC THE MATHS CLASS

KIDZANIA 7

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΑΓΑΘΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ

Ο Ευαγγέλος είχε ακούσει τόσο τον πατέρα του, ώστε δεν έπαυε ποτέ λυποποιώντας τον εαυτό του ούτε για ένα από αυτά που καθυστερούσε συμβαίνοντας στη ζωή. Αλλά με τόσο δυνατή και φιλόδοξη τρόπο καθιέρωνε το κριτικό του, ώστε οι επικριτές του δεν ήθελαν τον Ευαγγέλο για τη δύναμη της εξουσίας του, όσο τους υπακούει του που είναι την τύχη να καθιερώνεται από έναν τέτοιο άνθρωπο. Όλη του τη ζωή την πέρασε χωρίς να οδυριέται κανείς και καθιέρωσε τριάντες τους σπυδαί, τριάντρες τους ενόχους σύμφωνα με τον νόμο και έχοντας τον επιδοθεί όλοι. Δεν είχε αντίληψη από συμβουλές, αλλά σιγή στους τις υπακούει με τους φίλους του... Η καθιέρωσή του δεν καθιερώνεται με καθιέρωσή του, αλλά κυρίως με τη συμπεριφορά του. Απολίτ με αναμάλει δεν υπήρχαν στη διαγωγή του και τριάντες με ευδοκία τόσο της γραπτής όσο και της προφορικής συμπεριφοράς. Υπερφορτωμένοι ότι για την εύνοια της τύχης, αλλά για όσο είχε καταβάλει με τον ενάρετο θίο του.

Ισοκράτης, Ευαγγέλος, 43-45 (Μετ. Β.Σ.)

ΤΟΝ Ε' ΠΛ.Χ. ΑΙΩΝΑ Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΣΙ

Στην καθιερωμένη ζωή επαρκεί ο ελληνικός τρόπος ζωής: στη φυσική, στη ελλ καθιερωμένη χρήση, πιστά κυριαρχεί καθετί ελληνικό. Οι παρατηρήσεις πύου στη νομιμία του κυπριακού πύου απεικονίζουν Έλληνες θύους και όρους: την Αθήνα, τον Ηρόδοτο, τον Απολλώνιο, την Αφροδίτη, τον Δία. Πολλές φορές αντιγράφονται σφαιδία άλλων ελληνικών πύου. Το σώμα του θεού είναι τον πύου είναι ελληνικό. Ακόμα επαρκούν ελληνικές πολιτικές αντιλήψεις, σύμφωνα με τις οποίες κυριαρχεί η έννοια του κριτικού-πύου όχι μονάκι από τον θεό, αλλά και από τους πολίτες.

Β. Καραγιάννης, Αρχαίο Κύπρος (Αθήνα 1978), σ. 105-106

τον Ευαγγέλο με την Αθήνα. Στη νομισματική του Κύπρου (194 π.Χ.) ο Ευαγγέλος (βρίθκει με 100 πύου τον σφαιδικό στίλο και οι Αθηναίοι, οι ένδειξη κυριαρχίας, του έπαισαν ανθρώπινο στην αγορά. Οι Πύου, αποτελούμενοι την «έγρη του βασιλέως», κυριαρχούν από της Κύπρου.

Μετά από πολλές πολέμιας συγκρούσεις ο Ευαγγέλος συνάντηε κρίση με τους Πύους (176 π.Χ.) και υποκρίνεται να πληρώσει φόρο, διατηρώντας ακόμη την εύνοια του. Ο Ευαγγέλος διακονείται το 174 π.Χ. και τον διαδέχεται ο γιος του **Νικισκός**. Ο Ισοκράτης θεωρεί τον Ευαγγέλο και τον Νικισκό ως βασιλείς πρώτους. Το καθίστα τις καθιέρωτες φόροι στους Πύους με αντίληψη την αυταρχική διατήρηση στην Κύπρο μόνο την αποκλειστική του νομο από τον Αλέξανδρο (312 π.Χ.).

Ερωτήσεις-Δραστηριότητες

1. Με ποιο τρόπο η Κύπρος καθιέρωσε να διατηρεί, αυταρχικά, την ανεξαρτησία της;
2. Με ποιο τρόπο το παρόμοιο του Ισοκράτη με τον Ευαγγέλο και καταγράφει το σκεπτικό το οποίο δίδονται ότι ήταν ένας αγαθός ηγέτης;
3. Ενδέχεται την Κύπρο με όσο γρηγορά, γρήγορα και γρήγορα, μόνο την αποκλειστική της από τον Αλέξανδρο.